

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

11 Canonis & secli superatur legibus usus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

primo loco commemorem) eos, qui in Domini nostri IESV Christi nomine spem posterunt, figura crucis signari, equis scripto docuit: dum oramus, ad orientem solem converti, eoque nos litera docuerunt? Verba invocationis, cum panis Eucharistia, & calix benedictionis offerunt, quis ex sanctis Patribus scripta nobis reliquit? Non enim contenti sumus, quorum Apostolus, & Evangelium mentionem fecerunt; sed alia quoque cum antea, tum postea, dicimus, utpote quae magnum momentum ad ipsum mysterium habeant, doctrina non scripta, sed tradita eruditi, benedicimus aquam baptismatis, & oleum unctionis, atque illum ipsum praeterea, qui baptizatur, ex qua scriptura? nonne ex occulta, & mystica traditione? Quid? ipsam olei unctionem, quis sermo scriptus docuit? Quod homo ter mergendus sit, unde accipimus? Abrenuntiare Sathanae, atque Angelis ejus, & reliqua omnia, quae in baptismo observamus, quae scriptura iussit? An non haec ipsa maxime vulgata, sed secreta doctrina, quam quieto, minimeque curioso silentio Patres nostri custodierunt? probe quidem illi intelligentes, nostrorum maiestatem taciturnitate servari.

C. VI. ¶ Laudabilis est consuetudo, quae nihil fidei contrarium usurpat.

Item Pius Papa I. in decretis, decreta septimo.

Consuetudinem a laudamus, quae tamen contra fidem catholicam nihil usurpare dignoscitur.

¶ Verba huius capituli, quod antea tribuebatur B. Augustino in editione conciliorum Colonensium, tribus tomis inter decreta Pii I. decreto septimo, & in epistola eiusdem Pii ex codice sexdecimo librorum, lib. 3. c. 19. quam etiam citant Burchardus, Ivo, & auctor Panormia. & caput tamen epistole omnia fere verba habentur. lib. regesti B. Gregorii (qui citatur in Polycarpo) epist. 71. & ea, quae ad hoc caput pertinent, referuntur infra dist. 12. cap. nos consuetudinem.

C. VII. ¶ Ubi auctoritas defuit, mos populis, & majorum instituta pro lege servantur.

Item B. Augustinus ad Casulanum, epist. 86.

In his rebus, de quibus nihil certi statuit divina scriptura, mos populi Dei, & instituta majorum pro lege tenenda sunt. Et sicut i. pravaricatores divinarum legum, ita contemptores ecclesiasticarum consuetudinum coercendi sunt.

1. ¶ Et sicut] Hinc usque ad finem sunt in epistola indicata: sed à Burchardo etiam, & Ivone, & in Panormia referuntur.

C. VIII. ¶ Auctoritate, & traditione generali, vel speciali, ecclesia regitur.

Idem in libro c. de fide Christiana.

Catholica ecclesia per orbem terrarum diffusa, tribus modis probatur existere. Quiddam enim in ea tenetur, aut auctoritas est scripturarum, aut traditio universalis, aut certe propria, & particularis institutio. Sed auctoritate tota constringitur, universali traditione majorum; nihilominus tota: privati vero constitutionibus, & propriis infirmationibus unaquaeque pro locorum varietate, prout cuique vitium est, subsistit, & regitur.

C. IX. ¶ Valere ad fidem, catholicae auctoritatis ecclesiae.

Idem in libro contra Manichaeos.

a Bure. l. 3. c. 124. Anfl. l. 4. c. 47. Ivo p. 4. c. 66. Pam. l. 2. c. 157. Poly. l. 3. tit. 23. b Anfl. 4. c. 43. Bure. l. 3. cap. 126. Ivo p. 4. cap. 65. Pam. l. 2. c. 158. Poly. l. 3. tit. 23. cap. 1. c. Hodie inter opera B. Augustini, nullum extat hoc titulu. In epistola vero ad Januarium, quae est tit. c. 1. & 2. hac eadem sententia copiose exprimitur.

Plam est, quod in re dubia, ad fidem valeat auctoritas ecclesiae catholicae, quae ab ipsis fundatissimis sedibus Apostolorum usque ad hodiernum diem succedentium sibimet episcoporum serie, & tot populorum confessione firmatur.

¶ Apud B. August. lib. 11. contra Faustum Manichaeum, c. 2. legitur. Et vides in hac re (de fide exemplarium loquitur) quid ecclesiae catholicae valeat auctoritas, quae ab ipsis, &c. Hunc vero episcoporum successorem postquam in sede Petri, & in libro contra epistolam Fundamenti, & in epist. 165. de schismate Donatistarum merito certissimam putavit ecclesia catholicae iudicium.

C. X. ¶ Ab Apostolica instituta non licet recedere.

Item Leo Papa ad episcopos per Siciliam constitutos, epist. 4. c. 6.

Hoc a vestra indicimus charitati, ut ab Apostolicis institutis nullo ulterius recedatur excessu, quia innotuit post hoc esse non poterit, si quicumque Apostolicas regulas in aliquo crediderit negligendas.

C. XI. ¶ Ab omnibus servari debet, quod Romana servat ecclesia.

Item Innocentius I. ad Decentium episcopum Eugubinum, epist. 1.

Visi b. nesciat aut non advertat, id quod à principe Apostolorum Petro Romanae ecclesiae traditum est, ac nunc usque custoditur, ab omnibus debere servari: nec superinduci, aut introduci aliquid, quod aut auctoritatem non habeat; aut aliunde accipere videatur exemplum praefertim cum sit manifestum, in omnem Italiam, Gallias, Hispanias, Africam, atque Siciliam, iustitiasque interiacentes; nullum instituisse ecclesiam, nisi eos, quos venerabilis Apostolus Petrus, aut ejus successores constituerunt sacerdotibus: aut legant, si in istis provinciis alius Apostolorum invenitur, aut legitur docuisse. Quod si non legunt, quia nusquam inventur, oportet eos hoc sequi, quod ecclesia Romana custodit; à qua eos principium accepisse non dubium est: ne dum peregrinis sermonibus student, caput institutionum videantur omittere. & Saepè dilectionem tuam ad urbem venisse, ac nobiscum in ecclesia convenisse, & quem moram vel in considerandis mysteriis, vel in ceteris agendis arcanis teneat, cognovisse. 1. Quod sufficere arbitramur ad informationem ecclesiae tuae, vel reformationem; si praedecessores tui minus aliquid, aut aliter tenuerint, & satis certum haberemus, nisi de aliquibus consulendos nos esse duxisset: quibus idcirco respondemus: non quod te aliqua ignorare credamus; sed ut majori auctoritate tuos instituas, vel si quis à Romanae ecclesiae institutionibus errant, aut commoneas, aut nobis indicare non differas, ut scire valeamus, qui sint, qui aut novitates inducunt, aut alterius ecclesiam, quam Romanae, existimant consuetudinem esse servandam.

1. ¶ Cognovisse.] Locus hic in originali concilii quatuor romanorum infero, sic habet, cognovisse non dubium est. Quod sufficere ad informationem ecclesiae tuae, vel reformationem (si praedecessores tui minus aliquid, aut aliter tenuerunt) satis certum haberemus; nisi de aliquibus consulendos nos esse duxisset; Sed ab gibstano, praecipue in verborum, non est mutatum.

DISTINCTIO XII.

1. ¶ Sed absque discretione iustitia nulli agere licet. C. I. ¶ Nulli agere licet sine discretione iustitia contra disciplinam Romanam Ecclesiae.

1. ¶ Quid absque discretione iustitia nulli agere licet. C. I. ¶ Nulli agere licet sine discretione iustitia contra disciplinam Romanam Ecclesiae. a Anfl. l. 1. cap. 45. Poly. l. 2. tit. 17. Bure. l. 3. c. 125. b Anfl. l. 1. c. 41. Ivo p. 4. cap. 67. Poly. l. 2. tit. 17. & l. 3. tit. 24. c. d. auctoritatem debeat aliunde accipere vel exemplum? d. d. d. asserionibus, c. d. d. amittere.